



# Fanfár

A CIGÁNY MEG A SZÉL

*Egyszer találkozott a cigány a nyárral, a téllel meg a széllel, de ezek közül csak a szélnek köszönt. Azt mondja neki a nyár:*

*- Miért nem köszönsz nekem is, te cigány? Megállj csak, ha eljön az időm, olyan meleget csinálók, hogy megpukkadsz bele. A tél meg ezt mondja neki:*

*- Hát én meg, ha eljön az én időm, olyan hideget csinálók, hogy meggebedsz bele.*

*Azt mondja a cigány erre a napnak:*

*- Nem bánom, ha akárhogy sütsz is, csak a szül uram ott legyen. A télnek meg azt mondja:*

*- Nem bánom, ha akármilyen hideg lesz is, csak a szül uram ott ne legyen.*

Amikor ez a népmese először a kezem ügyébe akadt, rögtön a szeszélyes, bolondos április hónap jutott róla eszembe. Amikor már futnánk ki a szabadba, a napsütésbe, de bizony még igencsak be kell gombolkoznunk nyakig, hogy az a fránya szél szét ne fújja a csontjainkat. Mindazonáltal már csak egy kicsit kell várnunk, hogy a napocska bőkezűen szórja ránk sugarait, hogy kabát nélkül járhassunk odakinn, s hogy testünket-lelkünket teljesen átjárhassa a kikelet.

Szép tavaszt kívánok mindnyájunknak!

Asbóth Anikó

